Победитель в категории 7-9 лет

Гомилановић Мила

АЗБУКА

У писању је била мука

док није измишљена азбука.

Сваки глас има своје слово,

за нашу државу то је било ново.

Азбука има тридесет слова,

измислио је Вук, мудар као сова.

Писати ћирилицом је лако,

али док не научиш, не знаш како.

Мене су словима научиле књиге,

сад читам и пишем без бриге.

1 место, категория 10-13 лет

Станојевић Борјанка

Путовање кроз мит и легенду

Био једном један човек који се звао Миле. Нико никада није био друг са Милетом јер је био себичан. Није био баш срећан човек и никада није разумео неке ствари. Једном се шетао поред неке барице која је била поред реке која није имала име. Река је била мутна и њоме се ваљало црвенкасто блато. Он је размишљао, размишљао и рече: '' Знам! Може да се зове Румен.'' Али, баш у том тренутку наиђе неки богаташ и рече му да је то његова река и да бежи са његовог имања. Миле, сав тужан, оде кући. Недуго затим, наиђе на још једну барицу и приђе јој да је мало боље погледа. Поче да пада киша која се претвори у пљусак. Видео је једну колибицу и ушао је у њу. Ту је пренећио. Када се пробудио и погледао према барици, она се претворила у реку. Миле повика: ''Колика је река настала! Пљусак је био стварно велик.'' Како је настала река млавила све пред собом, он рече: ''Знам, ова река ће се звати Млава.'' Сав срећан, оде код човека који је био милионер, а такође и трговац. Каже му: ''Продаћу Вам моју реку која се зове Млава.'' Трговац рече да је не жели. Миле, сав тужан, оде опет крај реке. Толико је плакао, да се Млава продужила. Како Миле није престајао да плаче, људи би сваког јутра видели да се током ноћи река продужила још мало. Тако је стигла и до силне реке Дунав. Једног јутра, Милета су људи пронашли поред реке. Преминуо је. Иако га нису много волели, сви су били тужни и одлучили су да узму његову идеју о имену реке. Тако реци остаде име Млава. У лето је мирна и тиха, а у пролеће и јесен, кад се небо отвори и почне да плаче за Милетом, Млава зна толико да нарасте да млави све пред собом и плави околна села и град.

2 место, категория 10-13 лет

Лазаревић Анита

Мој прадеда пинтер

Мој прадеда био је пинтер. Правио је бурад, бачве и каце. Имао је посебан алат који је користио у раду, чекиће разних величина и облика, ренда, брадве, маклице. Да би направио добро буре морао је да набави добро дрво. Свака врста дрвета која се користила за прављење буради, морала је да одговара садржају који ће се у њој чувати. Тако да за бурад у којима ће се чувати вино највише се користило дрво храста, а за чување ракије дрво дуда. Да би направио кацу, прадеда је цепано дрво стављао на промају да се добро осуши, затим је правио од дасака дуге истих величина и дужина, које је слагао у круг и лепио, а око њих затезао металне обручеве. Моја мама каже да је у њиховом дворишту било много буради и каца, и да је то много привлачило децу из комшилука, а највише када би се играли жмурке. Када би прадеда направио бачву, деца би ушла у њу и љуљала се лево-десно, па чак и у круг. Тако су се забављали а и веселили деку, који би одморио мало уз њихов смех.

3 место, категория 10-13 лет

Станојевић Петар

Путовање кроз мит и бајку

Моје село је добило назив Забрђе зато што се налази испод брда. Ако пођемо стазом кроз брдо наићи ћемо на једну малу цркву Панарију са лековитом водом. Заправо, прича почиње пре много, много година. Живели су на двору сестра, брат, његова жена и син. Жена је мрзела мужевљеву сестру толико јако да је убила сопствено дете и окривила заову. Брат је наредио да његову рођену сесту вежу за коње и растргну. Кажу да су коњи вукли делове њеног тела, и где год је који део тела пао, ту је никла црква. Код нас, између Забрђа и Петровца је пала њена глава и пара која јој је као огрлица стајала на врату и ту је настао извор лековите воде. Према пари са девојчиног врата, извор су назвали Панарија. Вода је лековита за главу и очи. Касније је ту подигнута црква.

Данас се црква налази на имању више браће који су наследили имање од својих родитеља. Они редовно одржавају ту цркву. Тамо може да уђе ко хоће и кад хоће.